

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący – SSR Piotr Piekielny

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Monika Militowska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017r. w Kaliszu na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego H. B. zastępowanego przez matkę A. J. (1) przeciwko S. B. (1) o podwyższenie alimentów

1. Zmienia obowiązek alimentacyjny pozwanego S. B. (1) wobec małoletniego powoda H. B., ur. (...), ustalony przed Sądem Rejonowym w Kaliszu w sprawie IIIRC 374/10 w ten sposób, że dotychczasową rentę alimentacyjną na jego rzecz podwyższa do kwoty po 300zł m-cznie (trzysta), poczynając od 26 stycznia 2017r., płatnej z góry do dnia 10-tego każdego m-ca do rąk matki dziecka A. J. (1), z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat.

2. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

3. Wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności.

4. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 126zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie.

5. Nie obciąża stron obowiązkiem zwrotu Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Kaliszu pozostałych nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie.

6. Koszty zastępstwa procesowego między stronami wzajemnie znosi.

(...) 42/17

UZASADNIENIE

Małoletni H. B. zastępowany przez matkę A. J. (1) wniósł o podwyższenie alimentów należnych od ojca S. B. (1) do kwoty po 1000zł m-cznie, z tym, że na użytek ew. ugody zaproponował sumę 600zł m-cznie (k. 2v).

S. B. (1) uznał ostatecznie powództwo do kwoty po 300zł m-cznie (k. 48).

Sąd ustalił co następuje:

Małoletni H. B., ur. (...) pochodzi z rozwiązanego przez rozwód małżeństwa A. J. (1) i S. B. (1).

dowód – okoliczność niesporna

Wyrokiem zaocznym z 7 października 2010r. w sprawie IIIRC 374/10 Sąd obniżył dotychczasowe alimenty ojca na rzecz tego dziecka do sumy po 100zł m-cznie.

dowód – akta IIIRC 374/10 – k. 21 wyrok

W uzasadnieniu żądania w tej sprawie S. B. podał, że jego sytuacja materialna w porównaniu z czasem rozwodu pogorszyła się. Musiał zrezygnować z prowadzonej działalności gospodarczej. Pracuje w firmie (...) jako kierowca (umowa na czas określony), gdzie zarabia jedynie ok. 1000zł m-cznie. Ponadto ma na utrzymaniu syna wobec którego płaci alimenty. Pokrywa czynsz za mieszkanie po 330zł m-cznie i pomaga chorej matce. Na związane z tym dojazdy przeznacza po 150zł m-cznie. Wreszcie leczy się u psychiatry, na co wydatkuje po 120zł m-cznie. Resztę dochodów przeznacza na swoje pozostałe potrzeby.

dowód – akta IIIRC 374/10 – k. 6 zaświadczenie, k. 7 faktura, k. 9-10 oświadczenie,

k. 18 zaświadczenie, k. 19-20 faktury, zob. też k. 2v uzasadnienie pozwu

Wyrok zaoczny w sprawie IIIRC 374/10 nie był skarżony sprzeciwem przez matkę małoletniego H..

Wymieniona nie składała też ew. wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od tego wyroku. Nie domagała się również wznowienia postępowania w tej sprawie.

dowód – okoliczności niesporne

Obecnie H. ma prawie 17 lat. Mieszka razem z matką, jej obecnym mężem i swoją 10 letnią przyrodnią siostrą. Jest uczniem III LO im. M. K. w K..

J. nie podnosiła w trakcie procesu, aby chłopiec na coś chorował. Stwierdziła wprawdzie, że ma on alergię, ale nie korzysta już teraz z porad lekarskich. Jego przyrodnia siostra jest zdrowa.

dowód – akta IIIRC 42/17 – k. 49 zeznania A. J.

Wymieniona, z zawodu prawnik, jest obecnie zatrudniona jako dyrektor miejscowego oddziału (...) w K., z wynagrodzeniem po ok. 10.000zł netto m-cznie. Oprócz tego prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie transportu ciężarowego. Zatrudnia kierowców, którzy zarabiają u niej po co najmniej 3000zł m-cznie.

Posiada ona kredyt hipoteczny, zaciągnięty na budowę domu (rata 4000zł m-cznie, koniec spłaty w 2025r.). Jest też właścicielką zabudowanej nieruchomości, obecnie niezamieszkałej.

Obecny mąż A. J. (1) pracuje w firmie (...) jako menadżer. Zarabia w niej po ok. 7000zł m-cznie. Posiada także samochód osobowy H. (...), kupiony w salonie za 80.000zł. Część pieniędzy na to auto pochodziła ze wspólnych pieniędzy w/w oraz matki H., a reszta (ok. 40.000zł) z kredytu bankowego.

Bieżące opłaty mieszkaniowe rodziny powoda stanowi kwota po ok. 900zł m-cznie.

dowód – k. 49 zeznania A. J.

S. B. pracuje w dalszym ciągu w firmie (...), gdzie zarabia po ok. 1459zł netto m-cznie. Zajmuje się prowadzeniem sklepu odzieżowego formalnej właścicielki tego sklepu. Nie myślał o zmianie zatrudnienia na lepiej płatne, gdyż straciłby wtedy korzyści z obecnej pracy. Ma bowiem liczne kontakty handlowe z dostawcami, dzięki którym kupuje ze znacznymi upustami (20-30%) odzież i obuwie dla swojej obecnej rodziny oraz H.. Ponadto dotychczasowa praca ułatwia jemu organizację życia rodzinnego pozwanego. Oprócz niej nie ma innych źródeł dochodów.

S. B. leczy się prywatnie na cukrzycę i nadciśnienie u diabetologa i kardiologa, na co wydaje średnio po ok. 150zł m-cznie. Stosuje odpowiednią dietę. Nie ma jednak przeciwwskazań do dotychczasowej pracy, w tym prowadzenia samochodów (posiada amatorską kategorię prawa jazdy B i C).

Z tytułu prowadzonej kiedyś działalności gospodarczej posiada zadłużenia na rzecz ZUS w kwocie ok. 40.000zł z odsetkami. Wierzyciel nie zgodził się na umorzenie tej zaległości.

Zeznając w obecności swojego profesjonalnego pełnomocnika z wyboru, pozwany nie określił wysokości aktualnych m-cznych kosztów swojego utrzymania. Nie podała ich także zeznająca w charakterze świadka jego konkubina.

Pracuje ona w firmie (...) w K. i zarabia tam po ok. 2000-2200zł m-cznie. Jest właścicielką 19 letniego V. (...) oraz młodszego M. (rocznik 2006). Ostatnio wpłaciła pieniądze na nowe mieszkanie w TBS. Pozwany nie zna kwoty jaką na to wydała. Wie tylko, że pieniądze na ten cel pochodziły z kredytu partnerki oraz darowizny jej rodziców.

W obecnym związku pozwanego wychowuje się syn, urodzony (...) Utrzymanie tego dziecka kosztuje średnio po ok. 550zł m-cznie i jest finansowane przez oboje rodziców.

Bieżące opłaty mieszkaniowe rodziny pozwanego za wynajmowane do tej pory mieszkanie wynoszą po ok. 1300zł m-cznie.

dowód – k. 24 zaświadczenie, k. 25 faktura, k. 26-27 opłaty, k. 28-29 faktury, k. 30

zaświadczenie, k. 31 asc, k. 38-39 zeznania św. M. K., k. 48 zaświadczenie,

k. 50-51 zeznania S. B.

Pozwany utrzymuje systematyczne kontakty z powodem. Ostatnio zawarł nawet w tej sprawie z jego matką porozumienie mediacyjne. Ocenia, że w trakcie ustalonego tym porozumieniem pobytu syna u siebie, będzie wydawał na jego utrzymanie po 50zł m-cznie.

Aktualnie przekazuje obecnie byłej żonie na potrzeby chłopca po 300zł m-cznie. Oprócz tego kupuje mu (dzięki wspomnianym wcześniej upustom) odzież, obuwie, zależnie od zgłaszanych przez niego potrzeb, na co wydaje przeciętnie po 100zł m-cznie. Dał też synowi nowy telefon komórkowy za 1100zł. Nie uzgadnia jednak wcześniej tych zakupów z matką dziecka.

Zabiera też regularnie syna na wypoczynek w trakcie ferii zimowych i wakacji letnich. Zimą był z nim na nartach w Czechach. Latem b.r. zamierza wyjechać z H. nad morze.

dowód – k. 47 porozumienie mediacyjne, k. 49-52 zeznania stron

Postanowieniem z 31 stycznia 2017r. Sąd oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia jego roszczenia alimentacyjnego.

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia wskazano, że strona powodowa nie uprawdopodobniła dostatecznie możliwości płatniczych pozwanego.

Orzeczenie jak wyżej nie było skarżone przez pełnomocników obu stron.

dowód – k. 8 postanowienie

Sąd uznał za wiarygodne zeznania stron, a także przesłuchanego w sprawie świadka, w części, w jakiej były one zgodne z ustalonym stanem faktycznym niniejszej sprawy.

Zeznania te były bowiem stanowcze, konsekwentne w trakcie całego procesu, pozbawione wewnętrznych i wzajemnych sprzeczności. W odpowiednich fragmentach znajdowały one potwierdzenie w treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Ich wiarygodność nie została też skutecznie podważona przez stronę przeciwną. Ponadto zeznania jak wyżej dotyczyły aktualnych (por. art.316§1kpc) okoliczności, istotnych dla prawidłowego merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (szczegółowo zobacz dalej w uzasadnieniu – rozważania prawne). Nie budziły one wreszcie uzasadnionych wątpliwości co do swojej rzetelności z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego Sądu oraz przesłanek określonych w art.233§1kpc.

Pozostałe zeznania wymienionych osób, jako nie spełniające łącznie wszystkich w/w kryteriów, Sąd pominął.

W szczególności dotyczyło to zeznań św. M. K., że pozwany nie partycypuje finansowo w jej utrzymaniu (k. 38). Twierdząc tak świadek podał bowiem równocześnie, że pozwany oddaje mu wszystkie zarobione przez siebie pieniądze, które świadek przeznacza na utrzymanie całej rodziny, w tym mieszkania (k. 38).

Wynikało więc z tego wprost, że cała rodzina pozwanego prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, a jej potrzeby, w tym także świadka jako konkubiny pozwanego, są zaspakajane zarówno z jej pieniędzy, jak i wynagrodzenia S. B.. Powyższe przeczyło więc ewidentnie tezie świadka, że pozwany nie partycypuje finansowo w jego utrzymaniu.

Sąd nie podzielił też poglądu świadka, że opłaty mieszkaniowe rodziny po 1300zł m-cznie są i powinny być dzielone po połowie z pozwanym (k. 38). Zgodnie z powszechnie przyjmowaną praktyką tego typu koszty dzieli się zawsze według liczby domowników, a więc w przypadku rodziny świadka są to 3 osoby (świadek, pozwany i ich wspólne dziecko). Sam świadek, ani pozwany, nie przedstawili zresztą Sądowi jakichkolwiek argumentów na rzecz innego niż w/w sposobu podziału omawianych opłat, nie wspominając już nawet o konieczności procesowego udowodnienia takiej okoliczności.

Uznania Sądu nie zyskało również twierdzenie świadka, że nie zna wysokości m-cznych kosztów utrzymania pozwanego (k. 38). W świetle ustalonych przez Sąd faktów: prowadzenia przez świadka wspólnego gospodarstwa domowego z pozwanym, dysponowania jego pieniędzmi, dokładnej wiedzy świadka na temat kosztów utrzymania wspólnego dziecka i wysokości opłat mieszkaniowych, a nawet zakresu i formy partycypowania przez pozwanego w bieżącym utrzymaniu H. – twierdzenie jak wyżej było dla Sądu zupełnie nieprzekonujące. Nie zostało zresztą poparte żadnymi dowodami (art.6kc, art.232kpc).

W taki sam sposób Sąd potraktował sugestie matki powoda, jakoby na jego utrzymanie wydawała po 1600-1800zł m-cznie (k. 49). Wobec zgłoszenia przez pozwanego zarzutu co do miarodajności takiej sumy, rzeczą strony powodowej, działającej z profesjonalnym pełnomocnikiem, było procesowe wykazanie jej wiarygodności (art.6kc, art.232kpc). Tymczasem pełnomocnik powoda nie przedstawił na tę okoliczność jakichkolwiek dowodów, zarówno materialnych (np. faktury, rachunki dot. określonych wydatków na H.), jak też osobowych. Sama zaś matka małoletniego wymieniła tylko w swoich zeznaniach ogólną kwotę sugerowanych jego potrzeb. Zeznając w obecności pełnomocnika syna, nie potrafiła natomiast nawet podać precyzyjnie, jakie konkretnie rodzajowe składniki (i o jakiej wartości) miałyby wyczerpywać sumę 1600-1800zł m-cznie. Było to o tyle dziwne, że w uzasadnieniu pozwu, autorstwa pełnomocnika powoda, były informacje na ten temat (zob. k. 3). Nie zostały one jednak w żaden sposób potwierdzone dowodowo w trakcie całego procesu, w tym choćby w zeznaniach A. J..

Uznania Sądu nie zyskało także zapewnienie matki powoda, że jej firma transportowa nie przynosi aktualnie żadnych zysków (k. 49). Także w tym wypadku brak było w tej materii jakichkolwiek dowodów. Pełnomocnik powoda nie przedstawił nawet Sądowi żadnych dokumentów finansowych lub podatkowych, które potwierdzałyby omawianą okoliczność. Sama zaś A. J. nie wskazała nawet w swoich zeznaniach, z jakich konkretnie przyczyn prowadzona przez nią działalność jest deficytowa i po co w takim razie ją nadal wykonuje dysponując stabilnym i dobrym źródłem dochodów (wysoka pensja dyrektora oddziału banku). Nie umiała przy tym wyjaśnić Sądowi, dlaczego w takim razie zatrudnia kierowców za wynagrodzeniem co najmniej po 3500zł m-cznie.

Sąd pominął wreszcie przypuszczenie A. J., że pozwany faktycznie jest właścicielem sklepu, w którym pracuje, a z tytułu zatrudnienia w nim osiąga znacznie wyższe dochody, niż wynikające z przedłożonego przez niego zaświadczenia o zarobkach (k. 49). S. B. stanowczo temu zaprzeczył. W związku z tym, rzeczą strony powodowej było procesowe wykazanie takich okoliczności (art.6kc, art.232kpc). Tymczasem pełnomocnik powoda nie przedstawił Sądowi w tej mierze jakichkolwiek dowodów, choć Sąd (na jego wniosek) udzielił jemu stosownego terminu w tym zakresie (k. 39). Co więcej, w końcowym słowie przyznał on nawet, że strona powodowa nie jest w stanie procesowo udowodnić omawianych okoliczności

(por. nagranie protokołu rozprawy z 23 maja 2017r.).

Co do pozwanego Sąd nie dał wiary jego stanowisku, że na leki i lekarzy wydaje on po 200-300zł m-cznie (k. 50). Jego konkubina zeznała bowiem, że wydatki z tego tytułu wynoszą po ok. 150zł m-cznie (k. 38). Jej twierdzenia w tej materii były dla Sądu bardziej miarodajne, gdyż to ona (jak zeznała) dysponuje budżetem domowym, w tym wynagrodzeniem pozwanego (por. k. 38).

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Dotyczyły one okoliczności istotnych dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Zostały przy tym sporządzone przez uprawnione do ich wystawienia podmioty, w zakresie przypisanych im prawem kompetencji. Wreszcie obie strony procesu nie zgłaszały jakichkolwiek uwag, czy zastrzeżeń w przedmiocie wiarygodności tych dokumentów.

Oddalono natomiast wniosek dowodowy pełnomocnika powódki o przeprowadzenie dowodu ze wszystkich dokumentów w aktach sprawy IIIRC 374/10 (k. 33), jako niedopuszczalny z mocy ustawy. Procedura cywilna nie zna bowiem takiego dowodu i wymaga wskazania przez wnioskodawcę konkretnych dokumentów (numery kart z akt, ew. inne oznaczenie), będących przedmiotem dowodzenia.

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art.138kro w zw. z art.135§1kro, w razie zmiany stosunków można m.in. żądać podwyższenia należnych małoletniemu dziecku alimentów, w zakresie odpowiadającym jego aktualnym usprawiedliwionym potrzebom oraz bieżącym możliwościom płatniczym zobowiązanego rodzica.

Rozpatrując kwestię obecnych potrzeb powoda, Sąd w pierwszej kolejności zwrócił uwagę, że na pewno są one większe od tych, jakie istniały w chwili prawomocnego zakończenia sprawy IIIRC 374/10. Z uwagi jednak na brak w aktach tej sprawy jakichkolwiek informacji na temat potrzeb H. (zapadł w niej wyrok zaoczny), Sąd nie mógł dokonać dokładnego porównania ówczesnych i teraźniejszych kosztów utrzymania małoletniego, a w ślad za tym, ocenić skali ich wzrostu. Same zresztą strony, zwłaszcza powodowa, reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników z wyboru, nie przejawiały w trakcie postępowania żadnej aktywności procesowej w tej mierze.

W związku z powyższym, Sąd z konieczności musiał poprzestać na tym materiale dowodowym, który dotyczył aktualnych, usprawiedliwionych potrzeb H.. Także on, jak podkreślono już jednak w tym uzasadnieniu (por. ocena zeznań matki chłopca), był jednak bardzo ubogi. Ograniczał się on de facto do stwierdzenia A. J., że obecne potrzeby syna wynoszą po ok. 1600-1800zł m-cznie. Twierdzenie to, z przyczyn wymienionych wcześniej przy ocenie zeznań wyżej wymienionej na ten temat, nie mogło zostać uznane przez Sąd za wiarygodne.

W konsekwencji, punktem odniesienia dla oceny rzeczywistych potrzeb powoda, zwłaszcza w odniesieniu do oczekiwanego udziału ojca w ich zaspakajaniu, była propozycja pełnomocnika powódki złożona w trakcie rozprawy z 23 maja 2017r. Sprowadzała się ona do chęci zawarcia ugody na kwotę 600zł alimentów (k. 48). Skoro zatem sama strona powodowa zaproponowała pozwanemu alimenty w takiej wysokości, należało zasadnie domniemywać, że wszelkie pozostałe potrzeby H., są i będą zaspakajane bezpośrednio przez jego matkę.

Za trafnością takiej oceny przemawiała oczywista w świetle materiału dowodowego sprawy i niekwestionowana przez żadną ze stron, bardzo duża dysproporcja w między aktualnymi dochodami obojga rodziców chłopca (por. wyżej stan faktyczny). Wskazywała ona jednoznacznie, że matka powoda ma możliwość znacznie większej finansowej partycypacji w bieżących kosztach jego utrzymania. Jest on już zresztą prawie pełnoletni (w sierpniu b.r. skończy 17 lat), samodzielny, potrafi artykułować wobec rodziców (w tym ojca) swoje potrzeby, co zwalnia jego matkę od znacznej części osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie (zob. art.135§2kro).

Mając więc na uwadze wszystkie przywołane przed chwilą okoliczności Sąd przyjął, że wyznacznikiem faktycznie oczekiwanego zakresu finansowego udziału pozwanego w zaspakajaniu obecnych potrzeb syna, jest właśnie kwota 600zł m-cznie.

W ślad za tym Sąd przeszedł do rozważenia, czy pozwany jest w stanie zapłacić H. taką właśnie sumę alimentów. W związku z treścią stanowiska procesowego pozwanego w tym zakresie (por. uprzednio), obowiązek procesowego wykazania wspomnianej okoliczności spoczywał oczywiście na stronie powodowej (art.6kc, art.232kpc).

Analizując zgromadzony w tej materii, w tym szczególnie z inicjatywy pełnomocnika powódki, materiał dowodowy sprawy sąd zauważył, że jedynym udokumentowanym procesowo źródłem utrzymania pozwanego jest obecnie jego praca w firmie (...) za wynagrodzeniem po ok. 1460zł m-cznie. Jak podkreślono już wcześniej w tym uzasadnieniu, strona powoda nie dowiodła w trakcie procesu, aby pozwany posiadał wyższe niż wyżej wymienione albo inne dodatkowe dochody, względnie realne możliwości ich uzyskania w rozumieniu art.138kro w zw. z art.135§1kro.

Z przedstawionych natomiast przez S. B., a niekwestionowanych przez stronę powodową dowodów wynikało, że pozwany wychowuje z obecną konkubina ich wspólne dziecko (z potrzebami po ok. 550zł m-cznie) i prowadzi z nią razem wspólne gospodarstwo domowe (z opłatami po ok. 1300zł m-cznie). Przyjmując więc nawet, że w połowie partycypuje on w kosztach utrzymania wskazanego dziecka (550zł : 2 = 275zł m-cznie), oraz w 1/3 w kosztach utrzymania mieszkania (1300zł : 3 domowników = ok. 430zł m-cznie), obciążenia te pomniejszyły jego wynagrodzenie do sumy po 755zł m-cznie.

Kolejne bezsporne między stronami wydatki pozwanego stanowiły koszty leczenia (po 150zł m-cznie) i dodatkowe zakupy odzieży i obuwia dla H. (po 100zł m-cznie). Do tego należało dodać pieniądze potrzebne na utrzymanie chłopca w trakcie jego pobytów u ojca (50zł m-cznie). Razem stanowiło to kwotę po 300zł m-cznie. Po jej uwzględnieniu zaś, pozwanemu pozostaje suma po ok. 455zł m-cznie na zaspokojenie reszty własnych potrzeb oraz alimenty dla powoda.

Pozwany zadeklarował ostatecznie przed Sądem, że gotów jest zapłacić synowi alimenty po 300zł m-cznie (k. 48). W świetle okoliczności jak wyżej, sumę taką należało uznać za odpowiadającą obecnym możliwościom płatniczym pozwanego z art.138kro w zw. z art.135§1kro i to nawet przy założeniu, że przynajmniej część wskazanych pozostałych potrzeb pozwanego jest zaspakajania ze środków finansowych jego konkubiny, z którą prowadzi on przecież wspólne gospodarstwo domowe.

Strona powodowa nie dowiodła skutecznie w niniejszym postępowaniu, aby możliwości płatnicze pozwanego w zakresie alimentów na syna były wyższe niż wymienione przed chwilą.

Faktyczny zakres partycypacji pozwanego w kosztach utrzymania H. będzie wynosił ogółem po 450zł m-cznie, gdyż do alimentów po 300zł m-cznie należy doliczyć wydatki na dodatkowe zakupy odzieży, obuwia dla chłopca (po 100zł m-cznie) oraz na koszty jego pobytu u ojca w trakcie ustalonych widzeń (kolejne po 50zł m-cznie). Zważywszy na wiek H. (17 lat), dobre jego relacje z pozwanym, zdolność do artykułowania przez niego wobec ojca swoich potrzeb, a wreszcie możliwość zakupu przez S. B. tańszej odzieży i obuwia, Sąd uznał, że dotychczasową formę częściowego, rzeczowego udziału pozwanego w kosztach utrzymania syna, trzeba było ocenić jako uzasadnioną.

Mając zatem na uwadze wszystkie przedstawione powyżej okoliczności orzeczono jak w punktach 1-2 wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności (punkt 3 wyroku) nadano na podstawie art.333§1pkt.1kpc oraz art.1082kpc.

O kosztach sądowych w sprawie (punkty 4-5 wyroku) orzeczono na podstawie art.96ust.1pkt.2, art.113ust.1 Ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2010, Nr 90, poz. 594 ze zm.), zaś o kosztach zastępstwa procesowego między stronami (punkt 6 wyroku), w oparciu o art. 100zd.1 kpc.